

3.2.1-(B)

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL

சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

OPEN ACCESS

திருவட்டார் ஆதிகேசவ பெருமாள் கோவில் கலை வடிவங்கள்

தி. அல்பாகிரேஸ்^{*}, த. மினி^{*}அ^{*} தமிழாய்வு மையம், முஸ்லிம் கலைக் கல்லூரி, (மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் அபிஷேகப்பட்டி, திருநெல்வேலி), திருவிதாங்கோடு-629174, இந்தியா

Art Forms of Thiruvattar Adikesava Perumal Temple

T. Alpha Grace^{*}, T. Mini^{*}^{*} Department of Tamil, Muslim Art's College, (Manonmaniam Sundaranar University, Abhishekapati, Thirunelveli), Thiruvithancode-629174, India.* Corresponding Author:
alpha@16@gmail.comReceived: 12-06-2021
Revised: 30-09-2021
Accepted: 12-10-2021
Published: 30-10-2021

ABSTRACT

Sculpture is one of the traditional arts of Tamils. Arts are a cultural sign of human civilization. Apart from that, all our art forms have a long history. Sculptures can be seen everywhere like the floor, wall, pillars, plane, tower etc. of the temple building. There are no temples without sculptures. We can cite the sculptures and pictorial art forms of Tiruvattar temple as evidence that our forefathers built temples for deity worship as art galleries.

Keywords: Thiruvattar Adikesava Perumal, Sculptures, pillars, Serpents, Temple

Check for updates

(முன்னுரை)

பல நூற்றாண்டுகளாக தொடர்ந்து வரும் இந்த கிராமத்தின் உயிர் துடிப்பினை திருவட்டார் ஆதிகேசவ பெருமாள் கோவில் சிற்பங்களில் காண முடியும். அதுமட்டுமின்றி, நமது சமூகத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த அனைத்து துறைகளிலும் உள்ளவர்கள், கிராமவாசிகள் பக்க சுவர்களிலும் கல் தூண்களிலும் வரிசையாக நின்று நம்மிடம் பேசுவது போன்று தோன்றுமாறு காட்சியளிப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதாவது ஆண்கள், பெண்கள் வேலையாட்கள், சுமட்டு தொழிலாளிகள், புரோகிதர்கள், மேலாளர்கள், கீழாளர்கள், அரசர்கள், ராணிமார்கள், தேவர்கள், அப்ஸரஸ்கள், கந்தர்வர்கள், அரக்கர்கள், முனிவர்கள், யோகிகள், வாயில் காவலர்கள், ஆலய காப்பாளர்கள், நலக்கிரகங்கள், அஷ்டதிக்கு பாலகர்கள் ஆலய வடிவமைப்புக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட அளவு கருவிகள், தந்திர சக்கரங்கள் போன்றவையும் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக உள்ளது. குறிப்பாக நாகரிகம் மற்றும் அநாகரிகமான தோற்றங்களைக் கலை அழகில் காட்டுகின்ற சிலைகளும் இக்கோவிலில் உள்ளன. பறவைகள், விலங்குகள், சர்ப்பங்கள், புராண மனிதர்கள், போர்க்களங்கள், திருவிழாக் கோலங்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் தத்ரூபமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளது கலை வடிவங்களுக்கு சான்றாக அமைகிறது.

சிற்பக்கலை

“சிற்பக்கலை மனிதர், விலங்கு, பறவை, தாவரம் போன்ற உலகத்திலுள்ள பொருள்களின் வடிவத்தையும், கற்பனையாகக் கற்பித்து அமைக்கப்பட்ட பொருள்களின் ஊடுவத்தையும் அழகு பட அமைப்பத இந்த சிற்பக்கலை.” (Venkadasamy, 2003)

Int. Res. J. Tamil, 259-263 | 259

ious contexts of education

புள்ளி கதை

உயர் துடிப்புள்ள இந்த கலை வடிவங்கள் அனைத்து காலத்திற்கும் விலைமதிப்புள்ள நன்கொடைகளாகும். புராண கதைகளைக் காட்சிப்படுத்தும் விதத்தில் இங்கு அத்ரி முனிவரின் மனைவி அனுசயா அம்மையாரின் கற்புடைய வாழ்க்கையைப் பறைசாற்றும் விதமாக நிகழ்ந்த கதையானது சபா மண்டபத்தில் சிற்பமாக காட்சியளிக்கிறது. ஆனால் சிற்பத்தை பலவிதமாக சேதப்படுத்திய நிலையில் தற்போது நாம் பார்க்க முடியும். அழகு கலைகள் மனித நாகரீகத்தின் பண்பாடாக விளங்குகின்றன (Venkadasamy, 2006). உலகம் எங்கும் நாகரிகம் பெற்ற மனிதர் எங்கெல்லாம் வாழுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் அழகு கலைகள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பதற்கு சான்றாக திருவட்டார் கோவிலையும் கூறலாம்.

வியாளி வடிவங்கள்

கோவிலுக்குள் ஏராளம் வியாளி வடிவங்களை நாம் பார்க்க முடியும். யானையின் துதிக்கையும் சிங்கத்தின் முகம் உள்ள ஒரு விலங்கு. இது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு விலங்கின் வடிவம் என்று கருதலாம். பலிக்கல் மண்டபத்தின் மேற்கு பிரகாரத்தில் மட்டும் ஆறு வியாளிசிற்பங்கள் உள்ளன. ஆயுதமேந்திய வீரர்கள் பெரிய வியாளியின்மேல் அமர்ந்து பாய்ந்து செல்வது போன்ற ரூபங்கள் மண்டபத்தின் நுழைவு வாயில் அழகு பெறச் செய்கிறது. இங்குள்ள சிற்பங்களில் வடிவமைக்கப்பட்ட பறவைகள் ஊர்வன விலங்குகள் போன்றவைகளின்தோற்றங்கள் முற்றிலும் இன்றைய கால வடிவங்களில் இருந்து வேறுபட்டுள்ளதையும் கண்கூடாக பார்க்க முடியும். இன்று நாம் பார்க்கின்ற பறவைகள் மிருகங்கள் போன்றவையின் வடிவங்களை விட அதாவது பரிணாம மாற்றம் வருவதற்கு முன் உள்ளவற்றை கல் தூண்களிலும் சுவர்களிலும் நாம் பார்க்கும் போது நம்மை சிந்திக்க வைப்பதாக அமைகிறது.

சபா மண்டப கலை வடிவங்கள்

சபா மண்டபம் என்று கூறப்படும் பலிக்கல் முறையில் இரு பக்கங்களிலும் காணப்படும் சிலைகள் ராமாயண யுத்த காண்டத்தில் உள்ள நிகழ்ச்சிகள் என்றும் மகாபாரத காட்சிகள் என்றும் கூறுகிறவர்கள் உள்ளனர். பலிக்கல்புரையை கடந்து சென்றால் வலது பக்கமாக தோற்றமளிக்கும் மனோகரமான இந்திரஜித்தின் சிற்பமானது இடப்பக்கம் நிற்கும் அர்ஜுனனை நாகஸ்திரம் அனுப்பி கீழ்ப்படுத்துகின்ற காட்சி என்றும் கர்ணன் அர்ஜுனனும் போர் புரியும் காட்சி என்றும் கூறுகிறார்கள். அதே சிலையின் பக்கங்களில் சர்வாக சுந்தரியான ஒரு அப்சர கன்னிகையின் கையில் வரணமாலையுடன் வெற்றி வீரனின் கழுத்தில் சார்த்த இருப்பது போன்று வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கோவில் சிற்பங்கள் அனைத்தும் கவர்ச்சியும் அழகும் மிகுந்தவையாக காட்சியளிக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி சபா மண்டபத்தில் இரு பக்கங்களில் உள்ள சிற்பங்கள் மிகவும் நுணுக்கமான சிற்பக் கலையைப் பறைசாற்றுவதாகவும் சிற்ப சாஸ்திர விதிகளை கருத்தில் கொண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சபா மண்டபத்தின் வலது பக்கம் இரண்டாவதாக தெரியும் தூணில் மிக அழகான வேணுகோபால மூர்த்தியை செதுக்கி உள்ளனர். அது பார்ப்போரைக் கவர்ந்திழுக்கும் விதமாய் பகவத்கீதை சுட்டுகிற கிருஷ்ணரின் வேணு நாதத்தில் மயங்கி, தன்னுடைய இயற்கை குணமான பகைமை குணம்மறந்து, பகக்களுடன் இணைந்து நிற்கின்ற கொடிய விலங்குகளின் தோற்றமானது மிகவும் அழகாக காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பகவின் மடியில் இருந்து பால் குடிக்கும் புலி குட்டியையும் சர்ப்பத்தின் தலையில் இருந்து வேணுநாதத்தில் மயங்கி உள்ள எலிகளையும் காட்சிப்படுத்தும் விதத்தில் அழகாக செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இதன் அடுத்த தூணில் சிவனின் கங்காளநாத பிம்பம் காண்பதற்குக் கொண்ட சிற்பம் உள்ளது. மிகுதங்க ஆலாபனை செய்கின்ற ஒரு இளம்பெண் உண்மையில் உலோகம் என்று பாடுவது போன்றும்

Principal
Muslim College of Education
Thiruvithamcode
Int. Res. J. Tamil, 259-263 | 260

ள்ளது.இரவில் தீபங்கள் தீவட்டி போன்றவற்றின் ஒளியில் இக்காட்சி பார்வையாளர்களைப் பரவசமுட்டும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது.

ஒவ்வொரு கல்தூணிலும் பல தரத்தில் உள்ள சித்திர வடிவங்கள் கலை நயத்துடன் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தூணின் சுவட்டிலும் நடுவிலும் மேற்பகுதியிலும் நான்கு பக்கங்களிலும் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. 224 கல் தூண்கள் கொண்ட திருப்பலி பிரகாரம் சிற்பக்கூடமாக விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு தூணிலும் சரியாக 12 சிற்பங்கள் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் எல்லா தூண்களிலுமாக 2688 சிற்பங்கள் உள்ளன. தற்போது பல தூண்கள் உடைந்தும் துண்டாகியும் பராமரிப்பில்லாமல் கோவிலின் பக்கங்களில் இன்றும் நாம் காண முடியும்.

தீபலட்சுமி சிலைகள்

கிழக்கு மற்றும் மேற்கு வாசல் வழியாக ஆலயத்திற்குள் நுழையும் பக்தர்களை வரவேற்கும் தீபலட்சுமி சிலைகள் மிகவும் அழகானவை. இச்சிலைகளின் ஆடை அலங்காரங்களை நாம் பார்க்கும் போது எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன் இங்கு வாழ்ந்த பெண்களின் அழகையும் தோற்றத்தையும் எளிமையும் விளக்கும் விதமாய் காட்சியளிக்கிறது.

முன் காலங்களில் பல மடிப்புகள் மடித்த புடவைகள் கட்டி கர்ணாபரங்களும் முக்குத்தியும் அணிந்து நிற்கும் தோற்றம் சிங்கார ரசத்துடன் கூடிய புன்னகையும் பார்ப்பவர்களை பரவசமுட்டுகிறது. ஒவ்வொரு சிற்பமும் மாறுபட்ட முகபாவனை மற்றும் முக வசீகரண தோற்றம் கொண்டவையாக விளங்குகிறது. இவர்களின் தலைமுடி பின்னலும் தலையை மூடியுள்ள ஆடைகளும் கதகளி நாயகி மார்களின் வேஷங்களை போன்று அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பலிக்கல்புரையில் உள்ள தீப லட்சுமிகளுக்கு மேலாக ஆலயத்தின் கிழக்கு மேற்கு நடைகளிலும் திருவம்பாடி சன்னதியில் நடையிலும் உள்ள தூண்களில் 216 தீப லட்சுமி மார்களின் மனோகரமான சிற்பங்களும் அக்கால கலை நயத்தை வெளிப்படுத்தும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது.

விலங்கு மற்றும் பறவைகள் கலை வடிவம்

இக்கோவிலில் விலங்குகள் மற்றும் பறவைகளின் சிற்பங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. சிங்கம், மான், புலி, முள்ளம்பன்றி, குரங்கு, பன்றி, நாய், யானை, ஆமை, குதிரை, கீரி, ஒட்டகம் போன்ற விலங்குகளின் சிற்பங்கள் 138 கோவிலுக்குள் கலைநயத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. 27 சிற்பங்கள் மட்டும் சிங்கங்களுக்கு உள்ளது.

சில விலங்கு வடிவங்கள் கற்பனையில் செதுக்கியதாக கூட இருக்கலாம். ஏனெனில் உதாரணமாக நீர் உமிழும் சிங்கம், ஒரே கல்லில் உள்ள யானையும், யானையின் துதிக்கையோடு சேர்ந்த மாறுபட்ட வடிவத்தில் உள்ள பறவை, பறவை வடிவத்தில் உள்ள குரங்கு, பலதலைகள் உள்ள பன்றி, ஒரு தலையும் இரண்டு உடலும் உள்ள சிங்கம், சிங்கமும் பறவையும் சேர்ந்த வடிவம், ஒரு தலை மூன்று உடலும் உள்ள மீன், குதிரை முகத்துடன் கூடிய பறவை, தீஉமிழும் பறவை, காலில் சலங்கை அணிந்துள்ள பறவை போன்ற விசித்திரமான கலைநயங்கள் ஏராளம் காணப்படுகின்றன.

சர்ப்பங்களின் சிற்பங்கள்

சர்ப்பங்களின் பலவிதமான சிற்பங்கள் 111 உள்ளன. மேலும் நாக கன்னிமார்களின் சிற்பங்கள், ஐந்து தலை உள்ள சர்ப்பங்கள், வாலில் மணிக்கட்டிய சர்ப்பங்கள் போன்றவையும் கலைநயத்தை வெளிப்படுத்தும் பாங்கில் உள்ளன.

மனித சிற்பங்கள்

புராண இதிகாசங்களில் இருந்து வேறுபட்ட சிற்பங்கள் சிற்பிகள் மட்டும் பூஜாரிமார்கள், ஆட்டக்காரர்கள் போன்றோரின் சிற்பங்கள் மட்டும் உள்ளன.

Principal
Muslim College of Education
Thiruvithamcode

மட்டுமின்றி, உயிருள்ள கலை நயத்தின் வெளிப்பாடாக வயதான மனிதன் குச்சி ஊன்றி, முதுகில் பறித்து போடக்கூடிய கூடையும் சுமந்து கொண்டு நடந்து செல்கின்ற சிற்பமும் உயிருள்ள வடிவத்தையே காட்சிப்படுத்துகிறது. குட நம்பிமார்களின் சிற்பமும் அவர்கள் நீண்ட உச்சி உள்ள ஒலக்குடையும் மூன்று பிரிவு உள்ள பூணூலும் போட்டு நடந்து வரும் காட்சியானது அக்கால மக்களின் பண்பாட்டினை கண்டறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஒரு கையில் மணிமறு கையில் தீபாரதனை தட்டும் ஏந்திய போற்றிமார்களின் சிற்பங்களும் உள்ளன. மிகவும் வயது முதிர்ந்த ஒரு சாந்தி காரர் கையில் ஊன்றுகோல் மறுகையில் கிண்டியும் பிடித்தபடி அமைந்த சிற்பமும் தத்ருபமாக காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அதுபோன்று சிற்பக்கலைஞர்கள் தங்கள் கலை நயத்தை வெளிப்படுத்தும் விதத்திற்கு சான்றாக பெண்ணின் 18 விதமான சிற்பங்களை நாம் திருவட்டார் கோவிலில் காண முடியும். அதாவது இரு கால்களையும் நீட்டிய கோலம், கால்கள் விரித்து முழங்கால் வரை மட்டும் ஆடை அணிந்து நிற்கும் பெண், மகப்பேறு நடத்தும் பெண்ணின் உருவம், பேற்றுநோவு உடன் குத்தியிருக்கும் பெண்ணின் வடிவம், கையில் வால் கண்ணாடியில் முகம் பார்க்கும் பெண், வாள் மற்றும் பரிசையும் ஏந்தி இருக்கும் பெண் போராளியின் உருவம், பந்தம் வீசி அந்த வெளிச்சத்தில் நடந்து செல்கின்ற பெண் என பல உருவங்கள் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக பிரமிப்பை ஏற்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன.

இது மட்டுமின்றி வாத்திய மேளகாரர்கள் நாட்டிய கலைஞர்கள் போன்றவர்களின் 12 சிற்பங்களும் உள்ளன. அதுபோல நாட்டிய மகளிர் சிற்பங்களும் உள்ளன. அதுபோல முகலாயப் பயிற்சியாளர்களின் சிற்பங்கள் மற்றும் மகுடி வாசிக்கும் பாம்பாட்டியின் சிற்பங்களும் கலைநயத்தை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன.

தெய்வ சிற்பங்கள்

ரதி மன்மதன்மார்களின் சிற்பங்களும் கலைநயத்தை வெளிப்படுத்தும் பாங்கில் உள்ளன. பிரம்மா, இந்திரன், வியாக்கியபாதன், உக்கிரத்தாண்டவர், ஸ்ரீ ராமர், லட்சுமணன், பிரகலாதன், இரணியன் போன்றவர்களின் மர சிற்பங்களையும் கோவிலின் மேற்கூரையில் காணலாம். பலிக்கல் புரையில் கங்காளநாதன், பதஞ்சலி, தாண்டவர், சங்கு, சூடன், சரபம், கதால பைரவர் போன்ற சிற்பங்களும் உள்ளன.

சிற்பங்களின் தற்போதைய நிலை

தற்போது பலிக்கல்புரை என்று கூறப்படும் சபா மண்டபத்தின் பக்கங்களில் காணப்படும் சிற்பங்கள் பலவும் சமூக விரோதிகளின் செயல்களால் நாசம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முடிவுரை

கோவில் சிற்பங்கள் அனைத்தும் பண்பாடு மற்றும் வரலாற்றை அறிய உதவும் சான்றுகளாக உள்ளன. சுருக்கமாக கூறினால் மனித வாழ்க்கையை ஆத்மிய பெருமையுடன் இணைந்து குறுகலான இடத்திற்குள் கலைக்களஞ்சியம் அமைத்தது போன்று காட்சி அளிக்கிறது. இவ்வமைப்பு திருவட்டார் கோவிலுக்கு தனியாக ஒரு பெருமையைக் கொடுப்பதாக அமைகிறது. கண்களால் கண்டு இன்புறுத்தக்க வகையில் திருவட்டார் கோயில் கலை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன.

References

- Venkadasamy, S. (2003) Tamil Valartha Alagu Kalaikal, Vasantha Veliyadu, Chennai, India
Venkadasamy, S. (2006) Tamil Nun Kalaikal, Poompuhar Pappasamy, Chennai, India

Principal
Muslim College of Education
Thiruvithamcode

ading: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

487

Principal
Muslim College of Education
Thiruvithamcode

ISSN 2278 - 1641

UGC Care Listed Journal

புதுப்பனல்

தலை இலக்கிய மாத இதழ்

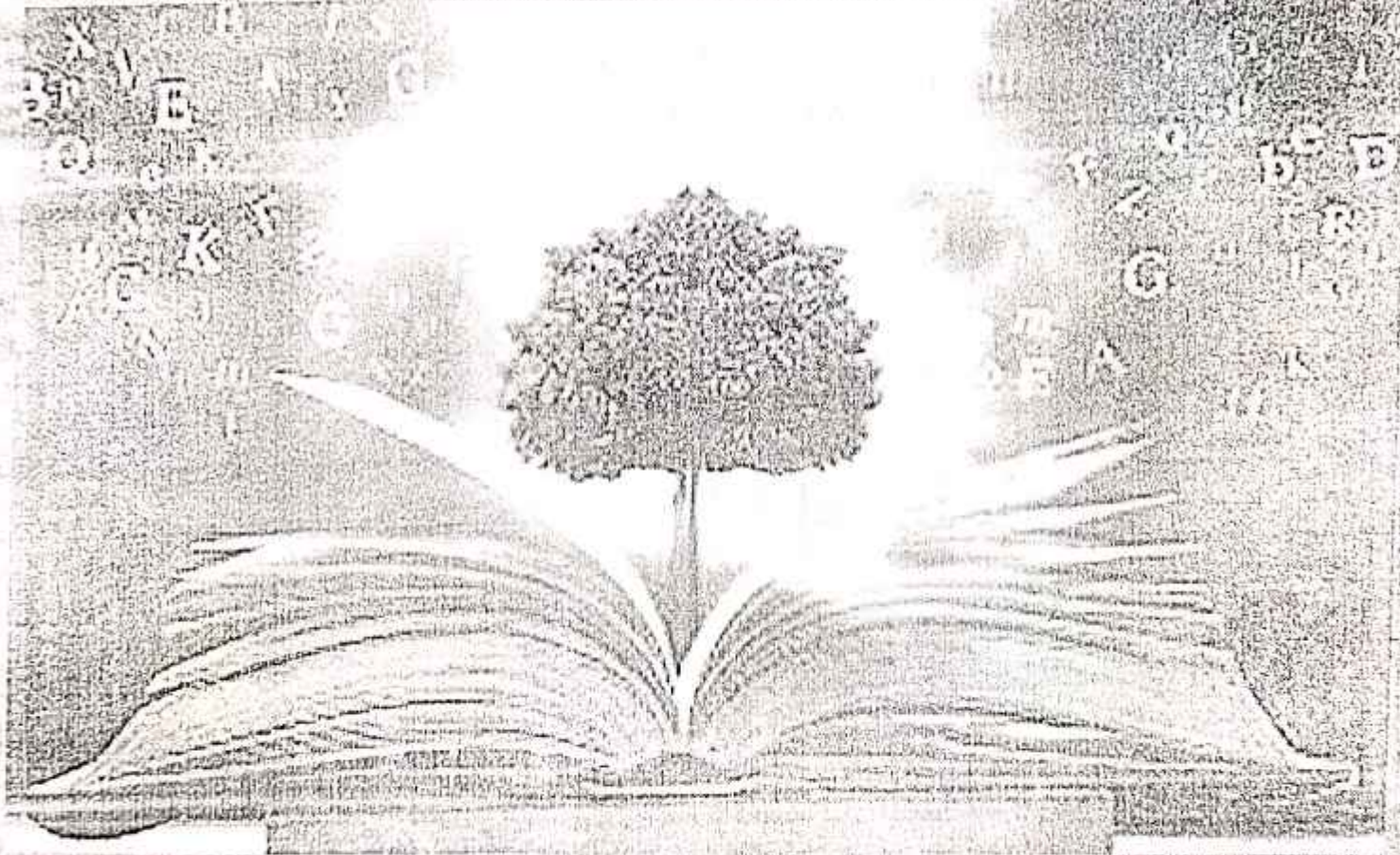
மார்ச் 14 வெண் : 9+

ரூ. 150/-

செப்டம்பர் சிறப்பிதழ் 2023

புதுப்பனல் இதழ் துவங்கிய செப்டம்பரைக் கொண்டாடுவோம்

செப்டம்பர் சிறப்பிதழ்

Principal

Muslim College of Education
Thiruvithamcode

தலையங்கம்

புதுப்புனலுக்கு தேவையில்லை பிரகடனம்
நீர்வளமே அதன் நிருபணம்

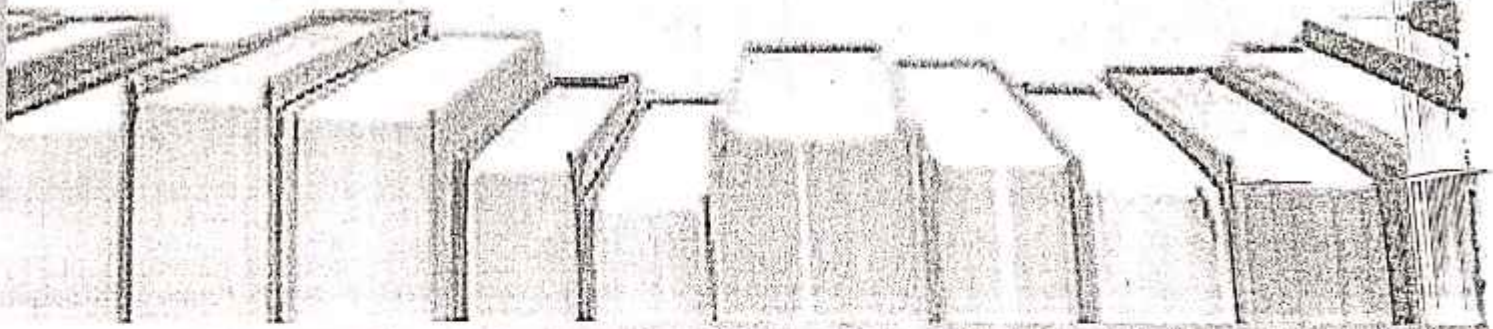
புதுப்புனல் செப்டம்பர் சிறப்பிதழ்

புதுப்புனல் இதழ் துவங்கிய செப்டம்பர் 2009ஐ நினைவுகூறும் வகையில் இந்த சிறப்பிதழ் கொண்டு வருகிறோம். இச்சிறப்பிதழ் பரவலாக எதிர்பார்க்கப்படும் ஒன்று.

இன்று மலரும் இந்த செப்டம்பர் சிறப்பிதழ் புதுப்புனலுக்கு பிரகடனம் தேவையில்லை என்கிற கோஷத்தை உண்மையாக்கி இருக்கிறது.

இதனை பக்க பலமாய் நின்று பயன்படுத்திக் கொண்ட ஆய்வாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி!

இர. இரவிச்சந்திரன்

புதுப்புனல் இதழில் இடம்பெறும் அனைத்து படைப்புகளுக்கும் படைப்பாளிகளே பொறுப்பு அனுப்பப்படும் படைப்புகள் பிரசுரிக்க இயலாமல் போனால் திருப்பி அனுப்பவியலாது.

அனுப்பப்படும் ஆய்வு கட்டுரைகள் அனைத்து 6 பக்கங்களுக்கு அதிகமல் இருக்க வேண்டும்.

Principal
Muslim College of Education
Thiruvithamcode

ஆய்வுக்கட்டுரை

திருப்பதிசாரம் - திருவாழ்மார்பர் ஆலயம்

ஆய்வாளர்

தி.அல்பா.கிரேஸ்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், (பகுதிநேரம்)

தமிழாய்வு மையம்,

முஸ்லிம் கலைக்கல்லூரி,

திருவிதாங்கோடு,

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்

மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,

திருநெல்வேலி.

Ugc Care
under Cover

A.V.

4.12.23

நெறிப்பாளர்

முனைவர் த. மிளி

உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை,

முஸ்லிம் கலைக்கல்லூரி,

திருவிதாங்கோடு

முன்னுரை

பழம் பெருமை வாய்ந்த ஆலயங்களுள் திருப்பதிசாரம், திருவாழ்மார்பர் ஆலயமும் ஒன்றாகும். இது 108 வைணவத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. நம்மாழ்வாரால் பாடப்பெற்ற தலமாகும். இறைவனுக்கு பக்திகள் முக்கியம் மற்றவை இரண்டாம் பட்சம் என்பதை பறைசாற்றும் விநாய் வெளி உலகிற்கு எடுத்துக்காட்ட 41 நாள் குழந்தைக்கு அருள்காட்டிய அற்புதமான சம்பவம் நடந்த இடம் தான் திருப்பதிசாரம்.

கோயில் அமைவிடம்

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் தலைநகரான நாகர்கோவிலுக்கு வடமேற்கில் ஐந்து கிலோ மீட்டர் தொலைவிலும், நாகர்கோவில் திருநெல்வேலி செல்லும் நெடுஞ்சாலைவழியிலுந்து இரண்டு கிலோமீட்டர் தொலைவிலும், குமரி முனையிலிருந்து பதினாந்து மைல் தொலைவில் திருப்பதிசாரம் அமைந்துள்ளது.

ஊரின் சிறப்பு

திருப்பதிசாரம் பல சிறிய கிராமங்களைக் கொண்டு செயல்படும் ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தாகும்.

"வஞ்சிநா டதனில் நன்செய் நாடெனச்
செந்தமிழ் வழங்கும் தேயமொன் றுளததன்
அந்தமில் பெருவளம் அறியார் யாரே"

என்று மனோன்மனியம் சுந்தரம் பிள்ளை சிறப்பித்து கூறுகிறார். (மனோன்மனியம் : அங்கம் 2, களம் 1 அடி 75-77)

அதாவது, உப்பும நெல்லும் உற்பத்தி செய்து வஞ்சி நாட்டை உண்பித்து வந்த திருவிதாங்கூரின் கருவூலமாக திகழ்ந்த நான்கில் நாட்டின் ஒரு பகுதியாக வளம் - பெற்று விளங்குகிறது. அதுமட்டுமின்றி தேரேகால்-புதூர் சான்றும், பழையாறும் பாய்ந்து ஊருக்கு வளம் சேர்க்கின்றன.

"ஆழ்வார்களால் மக்களாசனம் செய்யப்பட்ட நூற்றி எட்டு வைணவத் திருப்பதிகளில் மலைநாட்டில் அமைந்துள்ள பதிமூன்று வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்றாக திகழும் பெருமை வாய்ந்தது திருப்பதி வெங்கடாசலபதியை 'வட திருப்பதி' என்பது போல் இதனைத் 'தென் திருப்பதி' என்று மக்கள் சிறப்பித்து கூறுகின்றனர்.

மேலும் நம்மாழ்வாரின் திருத்தாயாரான உடையநங்கை நாச்சியார் அவதரித்த திருத்தலம் என்ற சிறப்பையும் இவ்வூர்

பெற்றுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி, "நம்மாழ்வாரும் இவ்வூரில் தான் பிறந்தார் என்பது இவ்வூர் மக்களின் கருத்தாகும்". (பத்மநாபன். குமரி மாவட்டக் கோவில்கள், ப.80)

பெயர்க்காரணம்

திருப்பதிசாரத்தின் பழைய பெயர் 'திருவெண்பரிசாரம்' என்று மக்கள் கூறுகின்றனர். அதைப் பற்றிய கருத்துக்கள் கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் இலக்கியங்கள் வாயிலாக தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்கின்றனர். 'திருவெண்பரிசாரம்' என்ற பெயர் 'திருப்பதிசாரம்' என்று திரிந்து தற்போது திருப்பதிசாரம் என்றே மருவி மக்களிடம் வழக்கத்தில் வழங்கி வருகின்றது. முதியோர்கள் பலர் இப்போதும் திருவெண்பரிசாரம் என்றே குறிப்பிடுகின்றனர்.

திருவெண்பரிசாரம் குறித்த கதை

திருவெண்பரிசாரம் என்ற பெயரின் காரணத்திற்கு மக்கள் ஒரு கதையை கூறுகின்றனர். அக்கதையானது, சேரமன்னன் குலசேகரன் பல தேசங்களை போரில் வென்று திரும்பிய போது அவனுடைய வெண்குறிரை காணாமற் போனது, பல இடங்களிலெல்லாம் தேடி இறுதியில் சோமதிருத்தக்கரையில் நத்தவனத்தில் மேய்ந்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்த மன்னர் அவ்விடத்திற்கு திருவெண்பரிசாரம் எனப் பெயரிட்டதாக முன்னோர் கூறியதாக மக்களிடம் இன்றும் கதை நிலவி வருகிறது.

1956-ம் ஆண்டு மாநிலச் சேரமைப்புச் சட்டத்தின் (மைசர் சட்டம் 37156) கீழ் முன்னாள் திருவிதாங்கூர் கெர்ச்சி அரசாங்க அதிகாரத்தின் கீழிருந்து, பின்பு தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுகைக்கு 1956-ல் மாற்றப்பட்டது. தமிழ்நாடுடன் இணைவதற்கு முன்பும் இணைந்த பின்பும் தற்போதைய நிலவரித் திட்டத்தின் பின்பும் திருப்பதிசாரம் என்ற பெயரிலேயே அமைந்துள்ளது. இத்திருக்கோயிலில் உள்ள கொல்லம் 961-ஆம் (இ.பி.1786) ஆண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டொன்று 'திருப்பதிசாரம்' என்று குறிப்பிடுகின்றது. எனவே "18ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே திருவெண்பரிசாரம்' திருப்பதிசாரமாக வழக்கேறிவிட்டது தெரிய வருகின்றது". (அ.கா.பெருமான் தென்குமரிக்கோவில்கள்)

தலபுராணம்

ஒரு காலத்தில் சிறப்பாக இருந்த இடம் இன்றுள்ள ஊராட்சியத்தில் (தற்போதைய அ.கா.பெருமான் தென்குமரி இறைவன் தலமிருந்ததால்)

Principal

Muslim College of Education
Thiruvithamcode

இறைவனைத் திருமாவின் உருவில் காண வேண்டி
நின்றிருந்து நான்கு மைல் தொலைவிலுள்ள சோமதீர்த்தக்
புறவின அரக மரத்தடியில் இருந்து தவம் செய்தாராம்.
இறைவனும் அவர்கள் தவத்துக் கிரங்கி திருமாவின் உருவில்
காட்சியளித்ததாக பத்மநாபன் தலபுராணம் தூலில் குறிப்பிடுகிறார்.
(தூசி மாவட்டக் கோயில்கள் பக்.80)

திருவாழ்மார்பர் கோயில்

திருப்பதிசாரம் கோயிலின் மூலவர் திருவாழ்மார்பன். இவரை
திருகுறளப்பன் எனவும் அழைப்பதாகவும் மக்கள் வாய்மொழி
கூறுகின்றனர். திருவாகிய இலக்குமியை தன் மார்பிலே தாங்கி
வீற்றிருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றுள்ளார். மேலும் நாயார்
கமலவல்லி நாயகியார். இக்கோயிலில் தீர்த்தம் லட்சுமி தீர்த்தம்,
சோம தீர்த்தம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்திர கல்யாண
விமான அமைப்பை இக்கோயில் கொண்டுள்ளது. இங்கு தேவி
மூலவரின் மார்பில் உறைவதாகக் கருதப்படுவதால் தேவிக்கென்று
தனிச்சன்னதி இல்லை.

தேரும் தீர்த்தமும்

இத்திருக்கோயிலுக்குச் சொந்தமான தேர்மிருந்த சிற்ப
வேலைப்பாடுடையதாகும். இராமாயணக் காட்சிகளைப்
பாங்குடன் தேரில் வடிவமைத்துள்ளார் சிற்பி. தேர் செய்த தலைமை
ஆசாரி இவ்வுரைச் சார்ந்தவர் என்ற கருத்தும் மக்களிடம் நிலவுகிறது.
கோயிலின் முன்பு 'சோமலட்சுமி தீர்த்தம்' என்னும் பெரிய குளம்
காணப்படுகிறது. நரசிங்க அவதாரத்திற்கு பின்பு, இறைவரின்
கொஞ்சு போன்ற மாத வேண்டி, தேவி இத்தீர்த்தங்களில் உள்ள
அரக மரத்தடியில் வந்து தவமியற்றியதால் இது இப்பெயர்
பெற்றதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இலக்கியச் செய்திகள்

நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழி எட்டாம் பத்தில் அங்கும்
இங்கும் என்ற தலைப்பில் (எம்பெருமானிடம் அன்புடையவர்
எங்கும் உள்ளவர்) திருப்பதிசார திருவாழ்மார்பன் பற்றிய 11
பாடல்கள் உள்ளன. அதில் ஒரு பாடலாவது

"வருவார் செல்வார் வண்பரி சாரத்திருந்த என்
திருவாழ் மார்பார்க்கு என்நிறம் சொல்வார் - செய்வதென்
உருவார் சக்கரம் சங்கு சுமந்து இங்கு உம்மோடு
ஒருபாடு உழல்வான் ஓடியானும் உன்னென்றே"

என்ற பாடலில், திரு வெண்பரி சாரத்தில் உறைந்த
திருமொழிமார்பனே! சங்கு, சக்கரம் ஏந்திய கையனே! உன் கார்
எழிலைக் காண விரும்புகிறேன். உன் திருவடிக்குள் ஆட்கொள்வாய்
மூவுலகையும் அடக்கிய திருவிசுரமனே! திருமாவே! பாற்கடல்
கடைத்தவனே எனப் பெருமானைப் பாராட்டுகிறார்.

கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பின்னைப் பெருமாள்
அய்யங்கார் நூற்றெட்டு திருப்பதி அந்தாதிமில்

"அடியும் குளர்ந்தான் அறிவும் குலைந்தான்
முடிகின்றான் மூச்சுடங்கும் முன்னே - கடிதொடிப்
பெண்பரிகாரம் இப் பிறப்பித்து மீளுவார்
வண்பரிகாரம் கிடந்த மார்பார்க்கு".

என இக்கோயில் மூலவரைக் கிடந்த கோலமுடையவராகக்
காட்டுகிறார்.

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

திருப்பதிசாரத்தில் கண்டெடுத்த மூன்று கல்வெட்டுக்களை
திருவிதாய்க்கார் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையினர்

பதிப்பித்துள்ளனர். அவற்றுள் பழையமையானது கொல்லம் 304
ஆம்(1129) ஆண்டில் சார்ந்தது. இக்கல்வெட்டு முற்றிலும் சிதைந்து
விட்டதால் கோயில் பற்றிய எந்தத் தகவலும் அறிய முடியவில்லை.
பிற இரண்டு கல்வெட்டுகளும் 17,18 ஆம் நூற்றாண்டில் பல்வேறு
இடங்களிலிருந்து பத்தர்கள் வந்து காணிக்கை செலுத்தி வணங்கிச்
சென்றதைக் குறிக்கின்றன.

விழாக்கள்

ஆடி ஸ்வாதி, வைகுண்ட ஓகாதசி ஆகியவை இக்கோயிலில்
நடைபெறும் திருவிழாக்களில் மிகவும் சிறப்பாகக்
கொண்டாடப்படுவனவாகும். அதுமட்டுமின்றி ஆவணியில்
திருவோணம், புரட்டாசி, சனிக்கிழமைகள், திருக்கார்த்திகை ஆகிய
விழாக்களும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. சித்திரை
மாதத்தில் 'பிரம்மோற்சவம்' என்னும் பெருந்திருவிழா பத்து
நாட்கள் சிறப்பாகவும் தற்போது வரை கொண்டாடப்படுகிறது.

மக்களின் நம்பிக்கை

இவ்வூர் திருப்பதியின் சாரம் என்றும் இத்திருப்பதியிலுறையும்
இறைவனைத்தொழுதால் திருப்பதியில் உறையும் இறைவனைச்
செவிக்கும் பலன் உண்டு என்ற நம்பிக்கை இப்பகுதி மக்களிடையே
வேருன்றிக் கிடக்கின்றது.

திருமணத்தடை, குழந்தை பாக்கியம், நீடிய அழிவு, செல்வ
செழுமை, தோஷங்கள் போன்றவை நீங்க இறைவனை மனமுருதி
பிரார்த்தித்தால் போதும் என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடம்
நிலவுகிறது.

கோயில் சிறப்புகள்

- > மூலவர் 'கடு சக்கரை யோகம்' (கல்லும் கண்ணாம்பும் சேர்ந்த
உருவத்தின் மேல் கடுகும், சக்கரையும் சேர்ந்து ஒரு விந
பசையால் பூசப்படும் முறை) என்ற கூட்டால்
அமைக்கப்பட்டுள்ளார்.
- > மூலவருக்கு திருமஞ்சளம் கிடையாது. உற்சவருக்கு தான்
திருமஞ்சளம் செய்வர்.
- > 108 வைணவ திவ்ய தேசங்களில் 88-வது திவ்ய தேசமாக
திருப்பதிசாரம் போற்றப்படுகிறது.
- > நம்மாழ்வார் மங்களாசாசனம் செய்த தலமாகும். மேலும்
நம்மாழ்வாரின் நாயார் பிறந்த தலம் என்ற பெருமையைக்
கொண்டது.

திறக்கும் நேரம்

திருப்பதிசாரம் கோயில் காலை 6 மணி முதல் 11 மணி வரையும்,
மாலை 5 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரையும் மக்களின்
தரிசனத்திற்காக திறந்திருக்கும். முடிவுரை இவ்வாறு திருமாவின்
தீர்த, இருத்த, கிடந்த கோலங்களில் இருந்த கோலத்தில் பெருமான்
காட்சியளிப்பது குமரிமாவட்ட திருப்பதிசாரக் கோயிலாகும்.
நம்மாழ்வாரால் பாடல் பெற்ற வைணவ ஆலயமாயும்,
திருப்பதிசாரம் திருவாழ்மார்பன் ஆலயம் விளங்குகிறது.

துணைநாற்பட்டியல்

- 1) அ.கா.பெருமாள் - தென்குமரிக் கோவில்கள்,
- 2) பத்மநாபன். எஸ். - கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கோவில்கள்.

செப்பம்பர் சிறப்பிதழ் 2023

Muslim College of Education
Thiruvithamcode

uac

S.No	Name	Topic	Year	College	ISSN	Publication
1	தி. அல்பா கிரேஸ்	நாட்டுப்புற பெண் தெய்வம் மண்டைக்காடு பகவதி அம்மன்	26-03- 2021	University of Kerala, Thiruvananthapuram	2321- 984X	RAJA PUBLICATIONS 10,Ibrahim Nagar,Khajamalai, Thiruchirappalli.

Principal
Muslim College of Education
Thiruvithamcode

Special Issue

Chief Editor
Dr. M. Sudik Bateha

Advisory Editor
Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board
Dr. MAM. Ramoos
Dr. Jeyaraman
Dr. A. Ekantharam
Dr. G. Stephen
Dr. S. Chitra
Dr. S. Senthimith Puvai
Dr. A. Shyamugham Pillai
Dr. P. Jeyakrishnan
Dr. Suema Lakshmi
Dr. S. Easwaran
Dr. Kumara Selva
Dr. Ganesan Ambedkar
Dr. Keshavan
Dr. Kumar
Dr. S. Kalpana
Dr. T. Vishnukumaran
Dr. M. N. Rajesh

நவீனத் தமிழாய்வு

Journal of
Modern Thamizh Research

(An Quarterly International Multidisciplinary Thamizh Journal)
Aims and Objectives: To bring out the latest researches in the field of Thamizh Language, Literature and Culture, History, Philosophy, etc.
Price: Rs. 50/- (Group Discount)

செயல்பாட்டிற்குரிய கட்டுரைகள் - 2021
தமிழ் மொழி
செயல்பாட்டிற்குரிய கட்டுரைகள்
செயல்பாட்டிற்குரிய கட்டுரைகள்

பெண் தெய்வங்கள்

Special Issue Editor

முனைவர் செந்திரன் குமார்

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upper) Abraham Nagar, Kuttalukudi,
Trichy - 620 025, Tamil Nadu, India
Mobile: 9945455574
Website: rajapublication.com

17 பகுதி-1
Part - 1

Principal
Muslim College of Education
Thiruvithamcode

13-15 பங்குனி 2052
26th - 28th March 2021

சிறப்பிதழ்
Special Issue

1. அ. நெய்வி ரோஸ் மேரி
2. த. விஜயலட்சுமி
3. அ. பிரசில்லா
4. எம்மா மெட்டீல்டா. அ.
5. முத்துலெட்சுமி. க
6. அ. ஏஞ்சல் ராணி
7. த. அனீ
8. தி. அல்பா கிரேஸ்
9. இ. அல்போன்சாள்
10. க. அமரசன்
11. தே. அம்சவள்ளி
12. மு. அமுதா
13. ந. ஆனந்த மல்லிகா
14. க. ஆனந்தராஜன்
15. செ. ஆனந்தி
16. க. அன்பழகன்
17. செ. அன்பு
18. கோஸ். அன்புகுலா
19. யா. ஆரோக்கிய நாயகம்மாள்
20. ப. அருணாதேவி
21. ஜா. அருள் கனிலா
22. இரா. அருள்மொதி
23. ஜு. அருண்பாண்டியன்
24. செ. அருட்பாமணி

25. ந. பகவதியம்மாள்
26. பி. பாலச்சந்திரன்
27. அ. பெனிலா ஜாய்
28. பாரதி ராஜா, தே
29. மு. பிருத்தாஸனம்
30. சீ. செஞ்செல்வம்
31. மு. சென்னப்பன்
32. அ. டெய்சி
33. க. தேவி
34. வி. தேவி
35. ந. தனசேகர்
36. அ. திவ்யா
37. கோ. சாந்தமூர்த்தி
38. க.நீ. இளங்கோவன்
39. க. பாத்திமா
40. ச. காவதி
41. ச. நீதா
42. கீதா இராமலிங்கம்
43. க. கிரிஷாசன்
44. மா. கோமதி
45. க. கோமதி அமுரு
46. ச. குருகுலாம்பிகா
47. செ. வி. நெறலன்
48. பீ. இளக்கியா
49. வி. இளமதி கனகசுந்தரம்
50. கு. ஜெயந்தி
51. வெ. ஜெயந்தி & வன. விஜயலட்சுமி
52. ஜென்னிஸ் குமார், மி
53. ஜென்னிஸ் வன. கி
54. மா. ஜெயலட்சுமி
55. ஜென். ஜிஜி சிந்தியாபெல்
56. ஜா. ஜோன் சிலவியா பிரேமன்
57. அ. ஜோதிர்விததீரன்
58. அ. கமலசெல்வி
59. இரா. கமலசெல்வி
60. கல்யாண. ச. க. கல்யாணி

நாட்டார் பெண்தெய்வ வழிபாட்டில் தோற்றக்கதைகள்

கேரளத்தில் கன்னகி வழிபாடு புலம் பெயர்ந்தோர் வழிபாடும் சாதியக் கட்டமைப்பும் நாட்டார் நிகழ்த்து கலைகளில் பெண் தெய்வங்கள் (பாலக்காடு மாவட்டம், கேரளம்) 22-28 29-33 34-40 41-46 47-50 51-56 57-61 62-65 66-70 71-75 76-82 83-87 88-93 94-97 98-102 103-107

நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டில் மரியாதும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும் மரியாதும் தமிழ்ச் சமூக மரபில் மனிதமேகலா தெய்வம் நாட்டுப்புற பெண் தெய்வம் மண்டைக்காடு பகவதி அம்மன் வீரமாமுனிவரின் படைப்புகளில் மரியாதை மக்கள் மரபில் பிடாரி அம்மன் வழிபாடு ஆற்றுப்படைப்பில் பெண் தெய்வங்கள் மாசற்ற மாசாணியம்மன் மதுரை இராக்காயி அம்மன் பெறுமிடம் தீ பாய்ந்த அம்மன் அம்மன் தோற்றமும் வரலாறும் அம்மன் தெய்வம் "நல்லதங்கான்" என்னும் வாழும் தெய்வம் நாவல்களில் பெண்தெய்வச் சித்திரிப்புகள் கிழித்தவச் சிற்றிலக்கியங்களில் மரியாதை

இலக்கியங்களில் மீவியலாற்றலான அணங்கு வழிபாடு சிறித்தவர்களின் தாய் அன்னை மரியாதை பெண் தெய்வ வழிபாடு காட்டேரி சிறுதெய்வ வழிபாடும் இறை தத்துவமும் சகலமும் நல்லும் எம்பதேவதேவி அல்லது அரக காத் அம்மன் (வழிபாட்டு மரபுகள்) வலிகளின் பின்னாலியில் வாழ்ந்து சிலையான கருவறைத் தெய்வங்கள் சக்தி வடிவத்தின் தத்துவக் கோட்பாடுகள் கன்னகி வழிபாட்டு தொழில் ஜெயமோகனின் காமுபினி கதையில் பட்டிகளும். இசைகளும் தமிழ் இலக்கியங்களில் தாய்தெய்வ வழிபாடு செல்லியம்மன் வழிபாட்டு மரபுகள் தமிழரின் களவொழுக்கத்தில் வெறுப்பாட்டு நாட்டார் இலக்கியங்களில் பெண் தெய்வமும் வழிபாடும் நாட்டார் வழிமரபில் கயம்புவாகத் தோன்றிய பெண் தெய்வங்கள் ரேபேத்திரர் பூபாலக் குறவஞ்சியில் - பெண் தெய்வங்கள் கோலலிப்பாலை பெண் தெய்வ தோற்றக் கதைகள் - பேச்சிப்பாறை பேச்சியம்மன் தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண் தெய்வ வழிபாடு செல்லாண்டியம்மன், மதுரகாளியம்மன் வரலாறும் வழிபாடும் தமிழ் - மலையாளப் புதினங்களில் பெண் தெய்வ வழிபாடு திரௌபதியம்மன் பெண் தெய்வ தோற்ற மரபுகள் பெண் தெய்வங்களில் காத்நாயி அம்மன் வழிபாடு இலக்கியம்மன் வழிபாடு மதுர காளியம்மன் வழிபாட்டில் மரபும் புதுமையும் சித்தர் இலக்கியங்களில் பெண் தெய்வங்கள் எண்ணெய்க்காரச்சி அம்மன் வரலாறும் வழிபாடும் இருக்கன்குடி மாரியம்மன் ஆலய வழிபாட்டு முறைகள் தத்துவ தோக்கில் பெண் தெய்வ வழிபாடு

முப்பந்தல் இசைக்கியம்மன் தோற்றக் கதையும் தற்போதைய நிலையும் பெண் தெய்வ வழிபாடு மலர்ந்து வந்த பானை அகதார்களில் முல்லைத்திணையில் பெண்கள் இறையருள் தாட்டிய பெண் தெய்வங்கள்

தாய்தெய்வ வழிபாட்டில் வளம்மொர் கருத்தாக்கங்கள் நாட்டார் பெண் தெய்வங்களில் இசைக்கியம்மன் க. தமிழ்ச்செல்லியில் தாலல்களில் பெண் நாட்டுப்புற வழிபாட்டில் சப்த கன்னிமாறன் பெண் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளும்

பாரதியார் கவிதைகளில் பெண்தெய்வ கதைப் பாடல்கள் காட்டும் கொலையி அழியப் பெண்ணினத்தின் மீட்சி (அமுது மலர் பழங்குடியின் மாகாணியம்மன் வழிபாடு)

Principal
Muslim College of Education
Thiruvithankode

மாவட்டத்தின் பிரசித்திப் பெற்ற பெண் தெய்வ திருத்தலம் மண்டைக்காடு பகவதி அம்மன் கோயிலாகும்.

தமிழில் 'கொற்றவை' என்றும் வடமொழியில் 'துர்க்கை' என்னும் பெயரும் பகவதிக்கு உண்டு என்பதைத் திவாகாரின் சேந்தன் திவாகர நிகண்டிலும், மண்டல புருடரின் குடாமணி நிகண்டின் மூலமும் அறியலாம். அப்பாடல்கள் பின்வருமாறு

"கொற்றவை, ஐயை, கார்த்திகை, கௌரி துர்க்கை, குலி, மகிடற் காயந்தாள்.

மேதித் தலையிசை விசயை
சீர்சால் பகவதி சிறந்ததொல் பெயரே . . ."

குடாமணி நிகண்டில்.

"...மகிடற் செற்றாள் கொற்றவை
சக்கிரபாணி . . .
மேதிச் சென்னிமேல் இடர்உற
மிதித்த மெல்லியல்
குலி சண்டிகையே கன்னி கந்தரி
துர்க்கை நாமம்."

இந்த இரண்டு நிகண்டுகளிலும் கொற்றவை, துர்க்கை என்னும் பெயர்கள் உள்ளன. இதன் மூலம் பகவதி அம்மன் குறித்த குறிப்புகள் நமக்குக் காணக்கிடைக்கின்றன.

தல வரலாறு:-

காஞ்சி சங்கராச்சாரியார் கேரள கீடர்கனோடு வந்து ஸ்ரீசக்கரம் வைத்து பூஜை செய்கின்றார். தினமும் தான் தங்கியிருந்த குடிலில் இருந்து ஸ்ரீசக்கரம் இருந்த இடத்தில் பூஜை செய்து கொண்டிருந்த போது ஒருநாள் ஸ்ரீசக்கரம் திரும்ப வரவே இல்லை. எடுத்துப் பார்த்தும் திரும்ப வரவில்லை. அந்த இடத்திலேயே இருந்து சித்து விளையாட்டுகள் பல நடத்தி மண்ணுக்குள் சமாதி ஆகிவிட்டார். அந்த ஸ்ரீசக்கரம் இருந்த இடத்தின் மேல் புற்று வளர்ந்து வருகிறது. ஒரு சமயம் அவ்விடத்தில் சிறுவர்கள் விளையாடும் போது

தடுக்கி ரத்தம் வருகிறது. இந்த விசயம் அப்பகுதியில் இருக்கும் கேரள மன்னர் மார்த்தாண்டவர்மாவைக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவரும் அவ்விடத்தில் சிறுகுடில் கட்டி வழிபாடு நடத்தினார். பின்பு காலப்போக்கில் அம்மனின் மகிமை பரவ பரவ பக்தர்கள் பெரும் அளவில் வந்து வழிபடும் பெரிய கோயிலாகப் புகழடைந்தது பெண்களின் சபரிமலை:-

மண்டைக்காடு பகவதி அம்மன் புற்றில் சந்தன முகத்தோடு வெண்கலச்சிலையாகவும், நின்ற கோலத்திலும், வெள்ளிச்சிலையாக அமர்ந்த கோலத்திலும் அருள் பாவிக்கிறார். 15 அடி உயரம் வரை வளர்ந்து மேற்கூரையை முட்டிக் கொண்டிருக்கும் புற்று வேறு எங்கும் இல்லை. இது இப்பகவதியம்மன் கோயிலின் சிறப்பாகும்.

பெண்கள் 41 நாட்கள் விரதமிருந்து, இருமுடி கட்டி இந்தக் கோயிலுக்கு வருவதால், 'பெண்களின் சபரிமலை' என்று மக்களால் சிறப்பித்து அழைக்கப்படுகிறது.

சமத்துவத்தை வலியுறுத்தும் கோயில்:-

மண்டைக்காடு பகவதி அம்மன் கோயிலின் சாதி, மத, பேதம் எதுவுமில்லாமல் பக்தர்கள் சென்று வழிபட்டு வருகிறார்கள். சபரிமலை ஐயப்பன் கோவிலில் குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேல் உள்ள பெண்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதால், அதிகமான பெண்கள் விரதமிருந்து மண்டைக்காட்டுக்கு இருமுடிக்கட்டி புனிதப் பணயமாகச் சென்று வருகிறார்கள்.

திருவிழா:-

மண்டைக்காடு பகவதி அம்மன் கோயிலின் ஆண்டுதோறும் மாசி மாதம் பத்து நாட்கள் கொண்டவிழா நடக்கிறது. செல்வாய் சிறுநீர் நிறைவுநாள் வருவதுபோல் திருவிழா நடாப்பெறுவது வழக்கம். 10-ம் நாள் விழாவை நள்ளிரவு 12 மணிக்கு ஒடுக்கு பூஜை நடத்தப்படும். பலவகை நைவேத்தியங்கள் அம்மனுக்கு ஊட்டும் நிகழ்வு தான் இந்த ஒடுக்கு பூஜையாகும்.

Principal
Muslim College of Education
Thiruvananthapuram

மக்களின் நம்பிக்கை:-

கல்யாணமாகாத கன்னிப் பெண்களுக்குக் கல்யாண வரம் வேண்டுதலும், குழந்தை வரமும், மேலும் உடல் உறுப்புகளில் குறைபாடு மற்றும் திருஷ்டி தோஷம், தலைவலி நீங்குவதாகவும் மக்களிடம் இன்றும் பரவலாகக் காணப்படும் ஒரு நம்பிக்கையாகத் திகழ்கிறது. காலம்காலமாக மக்களிடம் நம்பிக்கையுணர்வு மேம்பட்டு வருவதையும் குறிப்பாகப் பெண்களின் சமய உணர்வு பிரதிபலிப்பதையும் புலப்படுத்துகிறது. அபிஷேகம்:-

பொதுவாகப் புற்றுக்கோயில் பக்தர்கள் பால் ஊற்றுவதும், முட்டைகளை வைத்து வேண்டுவதும் உண்டு. ஆனால் இங்கு பால் ஊற்றுவதோ, முட்டைகளை உடைப்பதோ உடையாது. ஆனால் இந்த புற்றுக்குத் தினமும் அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. பூசாரி ஓர் ஏணி மூத்தை வைத்து அதில் ஏறி அம்மனுக்குப் பூமாலைகளைச் சாற்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது. நேர்த்திக்கடன்:-

மக்கள் நேர்த்திக்கடனாகப் பொங்கல் வழிபாடு செய்தும் கல்யாண காரியங்களுக்குப் பட்டு, தாலி காணிக்கையும் செலுத்தி வருகின்றனர். குறிப்பாக உடல் நோய் குணமாக வெள்ளியில் கை, கால், வடிவம் செய்து வைத்து வழிபடுவதும், மண் சோறு சாப்பிடுவதும் இன்றும் நடைபெற்று வருகிறதையும் காணலாம் திருஷ்டி தோஷம் கழிய வேடி வழிபாடும் மக்களால் செய்யப்பட்டு வருகிறது. பிரசாதம்:-

மண்டையப்பம்- பச்சரிசி மாவு, சர்க்கரை, வேல்லை கொண்டு மண்டையப்பம் செய்து அம்மனுக்கு நைவேத்தியம் படைக்கப்பட்டு பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமாக வழங்கப்படுகிறது. தொகுப்புரை:-

❖ மண்டைக்காட்டு பகவதி அம்மன் குறித்த நாட்டுப்புறக் கதைகள் இன்றும் பேசப்படுகிறது. ❖ பகவதியைப் பெண் தெய்வமாக மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டு வழிபட்டு வரும் மரபை காணமுடிகிறது.

❖ சாதி, மத, பேதம் கடந்து மக்கள் வழிபட வரும் சூழலையும் கண்டுணர முடிகிறது.

❖ நாட்டுப்புற மக்களால் நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாடு நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்ற என்ற கருத்து நமக்குப் புலனாகிறது.

❖ நாகரீக மாற்றங்களாலும் மக்களின் வழிபாட்டு முறை மற்றும் நம்பிக்கைகள் மாறுபடவில்லை என்பதை எடுத்துரைக்கிறது.

முடிவுரை:-

“ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு அளிக்கப்பட்டு வருகின்ற நம்பிக்கைகள் மற்றும் கடங்குகளின் தொகுதியே நாட்டுப்புறச் சமயம் எனப்படுகின்றது.” மேலும் குடும்ப தெய்வமாகவும் மண்டைக்காடு பகவதி அம்மனை வணங்குகிறார்கள். குடும்பத் தெய்வத்தின் பெயரான ‘பகவதி’ என்ற பெயரை பிள்ளைக்கு வைக்கும் வழக்கமும் மக்களிடம் பரவலாக இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. இக்கட்டுரையானது கன்னியாகுமரி மாவட்ட நாட்டுப்புற பெண் தெய்வமான மண்டைக்காடு கோயிலின் சிறப்பு மற்றும் அம்மன் தலவரலாறு, மக்களின் நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை வலியுறுத்துகிறது.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்:-

1. பெண் தெய்வ வழிபாடு - தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ப. 2,3 டாக்டர் மு. நளினி / டாக்டர். இரா. கலைக்கோவன்.
2. பெண் தெய்வ வழிபாடு - ஆன்மிக இதழ் ப.7 முனைவர் - சொ. இராஜேஸ்வரி.
3. சேந்தன் திவாகர நிகண்டு - தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி பாடல் எண். 23.
4. சூடாமணி நிகண்டு - தேவப் பெயர்த்தொகுதி பாடல் எண். 40,41.
5. டாக்டர். ம.வேலுச்சாமி, சிறுதெய்வ ஆய்வில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வு முறையியல். ப.3.

வீரமாமுனிவரின் படைப்புகளில் மரியன்னை

முனைவர் இ. அல்போன்சாள்

உதவிப்பேராசிரியை, ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் தன்னாட்சிக் கல்லூரி,
பெரியகுளம், தேனி-625601, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்திய பண்பாட்டில் அன்னைக்கு, அன்னை வழிபாட்டிற்கு மிகச்சிறந்த ஓரிடம் எப்போதும் உள்ளது. தாயன்பை எடுத்துரைக்க உலகில் எந்தமொழியிலும் போதிய வார்த்தைகள் இல்லை எனலாம் வானும் நிலனும், கோள்களும் கடலும், மண்ணும். அது ஆழம், அகலம், நீளம் காணமுடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது பத்துமாதம் சுமந்து, பத்தியங்கள் இருந்து காத்து, பெற்றெடுத்து, உச்சிமுகர்ந்து, இரத்தத்தையே பாலாக்கி, இரு கரங்களையே தொட்டிலாக்கி வளர்த்து ஆளாக்கி அனைத்தும் பிள்ளைக்கெனத் தந்து தலைநிமிர்ந்து வாழும் தாய் போலச் சிறந்த உறவு உலகில் உண்டா எனில் இல்லையென்றே சொல்லலாம் அந்த நோக்கில் இயேசுவின் தாயானதால் நம் அனைவருக்கும் தாயாக. தாய் தெய்வமாக விளங்கும் மரியன்னையின் அன்பை வீரமாமுனிவர் தன் படைப்புகளில் எவ்வாறெல்லாம் வெளிப்படுத்துகிறார், கன்னி தெய்வம், அடியவர் சரணடைதல், காட்சியளித்தல், அன்னையின் அருள்துணை அடியவரும் தொடரும் அன்னையின் அன்புக்காவல் என்பவை இக் கட்டுரையில் காணக்கிடக்கும் கருத்துக்களாகும்.

கலைச் சொற்கள்:

பொற்குழல், துன்னிவாழ், உளங்கு, கேளணிந்த, முன்னுரை

நமக்கொரு தாய் தரப்பட்டாள். இயேசு வழியாக படைப்பிலே பரமனுடன் இருந்த உறவை முறித்துக் கொண்ட மக்களை மீண்டும் அந்த உறவில் இணைக்கும் பாலமாக மரியன்னை வழியாக இயேசு பிறக்கிறார். தாய், அவளது அன்பைப் போற்றாத இலக்கியங்களே

இல்லை எனலாம். இன்று நாம் அறிவியல் உலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். கண்டுபிடிப்புகளில் வானில் வட்டமடித்து மகிழ்கிறோம். ஏழ் கடலை அளந்ததாக, சந்திரமண்டலம் கண்டதாகப் பெருமைக் கொள்கிறோம். அனுவைத் துளைத்து ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு தாயின் அன்பை, ஆற்றலை, சக்தியை, பெருமையை எடுத்துரைக்கத் திணறுகின்றோம் யாரால் முடியும் அன்னையின் பெருமைகளை எடுத்துரைக்க. வீரமாமுனிவர் தனது படைப்புகளில் அன்னையின் பெருமையைத் தாய்மையைச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூற முனைந்திருக்கிறார் எனலாம். அவரது அன்னைப் பக்தியில் இந்திய சமய மனம், பண்பாட்டு மனம், இலக்கிய மனம், விவிலியமனம் என பல்வேறு மணங்கள் சுமர்ந்து இனிமைத் தருவதை இவ் ஆய்வில் நாம் காணலாம்.

பெண்ணெனும் பெருந்தகையின் பெருமை நமது தாய் நாட்டில் தாய்க்குத் தனியிடம் உண்டு. உலகில் உள்ள எல்லா செல்வங்களையும் தராசின் ஒரு தட்டில் வைத்து அன்னையை மட்டும் தராசின் மறுதட்டில் வைத்து நிறுத்துப் பார்த்தாலும் தாயின் தட்டு தான் தாழ்ந்திருக்கும் என்று கூறிய அறிஞர் ஒருவரின் கூற்றை நாம் நோக்குவோம். தாயைப் போற்றி,

போற்றி தாய் என்று 'பொற்குழல் ஊதட' போற்று தாய் என்று தாளங்கள் கொட்டம் என்று இசைக்கருவிகள் முழங்கி தாயின் பெருமையைப் பாரதி துணிக்கு அறிவிக்கிறாள். உலகெல்லாம் உதிப்பிடம் தாய்மை உதித்துத் தங்கி ஒழுகுமிடம் தாய்மை

நவீனத் தமிழாய்வு (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காண்கு ஆய்விதழ்) ISSN:2321-984X - (சிறப்பிதழ்)
Modern Tamizh Research (A Quarterly International Multilateral Tamizh Journal) ISSN:2321-984X - (SPECIAL ISSUE)
பெண் தெய்வங்கள் - அன்னைவழிப் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் 26.03.2021, 27.03.2021 & 28.03.2021
தமிழ்த்துறை, கேரள பல்கலைக்கழகம், காரியமங்கலம், காரியமங்கலம், கேரளா.

Principal
Muslim College of Education
Thiruvananthapuram

Journal of Survey in Fisheries Sciences (SFS)

Date: -

November, 2022

Dear Authors,

R.Jaculin subi and Dr.C.Amose

We would like to inform you that your manuscript id 11635 has been accepted for publication in Journal of Survey in Fisheries Sciences (ISSN:2368-7487).

No Further Amendment is Required.

Manuscript Title: **THE HISTORY OF RESEARCH ETHICS**

Thanks for submission of your work with us.

Regards,

Dr. Bahmani
Prof. Dr. Bahmani
Editor-in-chief

[Signature]
Principal
Muslim College of Education
Thiruvithancode

The History Of Research Ethics

R.Jaculin Subi^{1*}, Dr.C.Amose^{2,3}

¹Research Scholar, (Reg.no 22123091082003), PG & Research Department of History, Muslim Arts College, Thiruvithancode, Kanyakumari district,

²Assistant professor, PG & Research Department of History, Muslim Arts College, Thiruvithancode, Kanyakumari district,

³Affiliated to Manonmaniam Sundaranar University, Abishekapatti, Tirunelveli-627012, Tamilnadu, India

***Corresponding Author:** R.Jaculin Subi

*Research Scholar, (Reg.no 22123091082003), PG & Research Department of History, Muslim Arts College, Thiruvithancode, Kanyakumari district,

Abstract

Throughout the ages – and especially after the scientific revolution in the 17th century – the behaviour of researchers has been subject to some form of regulations that have reflected the normative system prevailing within the research community. In addition, researchers have also sought to show respect for general ethical rules and social norms. These are integral to research ethics.

Introduction

In the modern age – i.e. since the Enlightenment Era – these internal scientific norms have been accompanied by a positive view of science. Research, in the natural sciences in particular, has been regarded as an expression of liberation and progress. Research is encompassed and motivated by a positive assurance that its results will be applied for the benefit of humankind, as we can often read in political documents.

The Second World War – a watershed in research ethics

Many consider the Second World War as the most important landmark. This is mainly due to the reckoning with the scientific, medical experiments conducted on prisoners of war in the concentration camps. This research provided important results, but was based on causing injury or death to the people who participated in it. Other key events during the Second World War also helped raise awareness of the consequences of participation in research. One prime example is the Manhattan project, a large-scale research project to produce atomic bombs. The research succeeded, and the destructive consequences were made abundantly obvious in Hiroshima and Nagasaki.

It was only in the wake of the Nuremberg trials that the World Medical Association started to prepare guidelines for biomedical research on humans: The Geneva Declaration (1947) and the Helsinki Declaration (1964). However, neither trials nor guidelines could prevent the abuse of people in medical research in the post-war years (see Ruyter 2003: 315–346 for examples). As a result, the World Medical Association in 1975 recommended the establishment of independent committees of research ethics to assess all medical research involving people. In my opinion, this measure has had the greatest effect on reducing the abuse of participants in medical research, and it has also helped promote good scientific practice. This establishment represents a new landmark in the form of an organised code of research ethics, which has enlisted a number of supporters.

Natural-science research on nuclear weapons was not brought to trial, but it ushered in a broad political and general debate on how the use of nuclear weapons best could be prevented. It is important to note that in this discussion, physicists and engineers in particular have assumed a significant role in influencing the public and the politicians, for example through the so-called Pugwash movement that was founded in 1957 and along with its founder Joseph Rotblat was awarded the Nobel Peace Prize in 1995. Dorothy Hodgkin, Nobel Prize Laureate in chemistry and president of Pugwash in 1976–1988, urged all Nobel Prize Laureates to sign the Pugwash declaration against nuclear weapons, and 111 of them did so. However, even the Pugwash movement appears to have realised that declarations and awards are insufficient instruments to prevent undesirable consequences of natural-science research. In 1997, Joseph Rotblat called on scientists to convene to establish an international ethics committee to monitor natural-science research "regardless of how unpleasant it will be for scientists to be monitored". No such committee has been established. There is no regulation of research in this area comparable to the one that is in effect in the field of medicine.

Pollution of the environment as a result of industrial development was the second major area of the natural sciences that gave rise to a focus on the consequences of research. Rachel Carson's *Silent Spring* (Carson 1962) was probably the first book to articulate the widespread concerns about air pollution, by asking "what if the birds are disappearing. Over the years, the environmental problems have grown in scale, and they are characterized as being anthropogenic and thus a result of human action" (Ariansen 1992:11) and often based on research. This was naturally followed by questions about how these problems could be rectified. The first major environmental conference was held in Stockholm in 1974, a precursor of the principles that have been enshrined in legislation from the 1970s onwards as well as in international conventions.

Principal
Muslim College of Education
Thiruvithancode

The social sciences have not seen the same dramatic abuse of research participants, nor have they been confronted with the same potential social consequences. This has not prevented powerful reactions to the publication of certain types of research projects. This has been a particular result of the use of sensitive personal information. On the basis of research projects, objections have been especially raised against the use of personally identifiable information without the persons involved (or their guardians) knowing that such information had been used for research purposes. It has also been claimed that this type of study violates privacy and that it is impossible to prevent such information from being abused in the future. One such project was the so-called Metropolitan study, which was conducted in Norway and Sweden in the 1960s (Johansen, Kaspersen and Skullerud 2001:35–37). The part of the study that attracted most attention involved schoolchildren. In 1964, the Oslo school board supplied information on boys born in 1954 to the project. The study was to follow the boys from age 11 until they had become well-established adults (at the age of approximately 30 years) with the purpose of providing better vocational guidance and social assistance to young people in the future. The information supplied by the school board included names, age, housing conditions, the guardian's profession, school grades and IQ. The project attracted harsh public criticism (including by law professor Knut S. Selmer), and demands for prior consent by parents and sufficient protection of the data were put forward. The researchers appeared reluctant to introduce amendments to a project that could plead such laudable aims, but they were willing to withdraw pupils from the study if protests were received. The consequence of this vehement public criticism was a potential weakening of trust in social research. As a result, the social researchers themselves took the initiative to establish a data protection secretariat under the Norwegian Research Council for Science and the Humanities. With the development of computers – and the question of protection of individuals – the Metropolitan study can be regarded as an essential reason behind the proposals for political measures to prevent abuse after 1967–68. This led to the Act relating to Personal Data Filing Systems in 1978 and the establishment of the Norwegian Data Protection Authority in 1980. Ten years later, the National Committee for Research Ethics in the Social Sciences and the Humanities was established, following a proposal in Report no. 28 (1988–89).

Landmarks before the Second World War: the early days

In the context of the development of modern medical science and experimental methods, some interesting reflections were made regarding how one should proceed when the research process involves people or animals. Some reflections of this kind were provided by Claude Bernard (1813–1878), an influential French physiologist. Many consider him to be the founder of experimental medicine, since he established the principles for conducting experiments (Bernard 1965). In contrast to the long-standing tradition in research of using vulnerable people in experiments, Bernard proposed that the researcher should begin by using himself and continue by including family members and colleagues, before starting to use patients, for example, in experiments. This may seem like a reasonable principle in research ethics: if you do not want to expose yourself to something, you should not expose anybody else to it either. Or in other words: researchers, who are best qualified to understand any risks involved, should start by exposing themselves to the risks before proceeding with other research participants who are less well equipped to understand them. Self-experiments have been practised both before and after Bernard, and they are also specifically referred to in the Nuremberg Code, but they have never been used on a large scale. More commonly, there seems to have been little debate among researchers on moral problems associated with the use of vulnerable research participants. These were often exposed to a considerable risk, which was tolerated in consideration of the benefits to be gained from potential progress (cf. Elkeles 1996).

There were, however, reactions to the use of people in research that caused authorities other than the profession itself to attempt to set a standard. One example from Norway is the trial of Gerhard Armauer Hansen (1841–1912) in Bergen. He was deprived of his licence as a doctor at the Leprosy Foundation in Bergen. Hansen, who is one of Norway's most recognised researchers, is known for his discovery of the leprosy bacillus. In his investigation of the causes of leprosy he wanted to try to demonstrate that the disease is infectious by using a cataract needle to graft material from a sufferer into the eye of a patient who suffered from another type of leprosy.

An interesting point in this connection is that the authorities in Prussia issued a directive in 1900 to regulate medical research (Ruyter, Føre and Solbakk 2000:250). The directive contains two material guidelines that can be found in all subsequent research ethics. The first is known from the Hansen case, here expressed as a requirement for "unambiguous consent". The second is the personal responsibility of the head of the clinic to ensure compliance with the directive. This directive appears to be the first document in which medical research is regulated by authorities other than the researchers themselves. The document places responsibility with the management, and its purpose is to protect patients in the clinics against being used in experiments that are harmful to them and undertaken without their permission.

The earliest example from Norway dates from 1969. (The journalist Kjell Pedersen drew my attention to this reference). In the minutes from a meeting of the Norwegian Council for Radiation Protection there is a call for "ethical/radiological committees" in the context of the need for advance approval of controversial research projects; the case in question involved "plans for a Nordic study of circulatory factors in the facial skin of Sámi people etc., with the aid of a method that includes exposing the research participants to radiation". In the investigation of radiation experiments in the USA, it was discovered that some rudimentary mechanisms for assessment of research projects, such as internal control, had existed since 1946 (President's Advisory Committee 1996:500). After years of internal control had been attempted in the USA, it was decided that all institutions must establish a committee for research ethics for peer review in order to provide sufficient protection to all research participants. In 1961, this was introduced as a condition for undertaking research that involved human subjects.

Principal,
Muslim College of Education
Thiruvithamcode

Conclusion

As a result of this development, Sweden established local committees of research ethics in all university hospitals in the late 1960s. The new element in the revised Helsinki Declaration was its requirement for independent ethical review. From this requirement we can find a direct link to the way in which the regional committees of medical and health research ethics were established in Denmark and Norway after 1985. The committees were not established locally, but regionally, with broad interdisciplinary representation, including laypeople. A precursor to the regional committees was the ethics commission that had been established by the Norwegian Research Council for Science and the Humanities in 1978 to assess ethical aspects of applications within this field, as well as the so-called Andenæs committee that deliberated guidelines and councils for professional ethics (1977).

Reference

1. Bernard, C. (1865). *Introduction à l'étude de la médecine expérimentale*. Paris: Bailliere. Translated to English in 1927, republished in 1957 with the title *An introduction to the study of experimental medicine*. New York: Dover
2. Carson, R. (1962). *Silent spring*. New York: Houghton Mifflin. Published in 2000 with a new introduction by P. Matthiessen. London: Folio Society
3. Elkeles, B. (1996). *Der moralische Diskurs über das medizinische Menschenexperiment im 19. Jahrhundert*. Stuttgart: Gustav Fischer

Principal

Muslim College of Education
Thiruvithamcode